

Č. 11.067.

Církevní věci. — Zdravotnictví. — Řízení před nss-em: Je duchovní správa církve československé legitimována ke stížnosti na nss do výměru úřadu zemského, kterým bylo v pořadu stolic rozhodováno ve sporu mezi obcí politickou a farním úřadem řím.-kat. o právní povaze hřbitova a o oprávnění žádati za souhlas politického úřadu ke zřízení zvláštního oddělení pro jinověrce?

(Nález ze dne 14. února 1934 č. 2855.)

V ě c: Duchovní správa církve československé v L. (adv. Dr. Jan Kvíčala z Prahy) proti zemskému úřadu v Brně o zřízení zvláštního oddělení na hřbitově pro nekatolíky.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Výměrem z 20. srpna 1930 vyslovil okresní úřad v Hranicích, že hřbitov v T. je hřbitovem obecním, že disposiční právo nad ním přísluší obci T. a že řím.-kat. farní úřad v T. není legitimován žádati za svolení ke zřízení zvláštního oddělení k pohřbívání příslušníků jiných náboženských vyznání než náboženství řím.-kat.

Ke stížnosti řím.-kat. farního úřadu v T. zrušil zem. úřad v Brně nař. výměrem výměr okr. úřadu a vyslovil, že hřbitov v T. je hřbitovem konfesním, a že je tudíž řím.-kat. farní úřad v T., jemuž přísluší disposiční právo nad hřbitovem, oprávněn zakročiti podle § 10 zák. č. 95/1926 Sb. za souhlas státní správy kultové se zřízením zvláštního oddělení na hřbitově pro pohřbívání jinověrců.

Maje rozhodnouti o stížnosti, kterou do tohoto rozhodnutí podala duchovní správa církve československé v L., musel nss především zkoumati, zdali jsou tu dány předpoklady § 2 zákona o ss pro kognici tohoto soudu, to jest, mohlo-li nař. rozhodnutím býti zasaženo do subj. práv stěžující si duchovní správy.

Na sporu jest otázka, zda řím.-kat. farář v T. jest legitimován podati žádost za udělení souhlasu politického úřadu ke zřízení zvláštního oddělení pro nekatolíky po rozumu odst. 1 § 10 zák. č. 96/1925 Sb. na hřbitově v T. Aby tato otázka mohla býti rozřešena, bylo rozhodnouti předběžnou otázkou, zda hřbitov v T. jest ústavem obecním po rozumu zák. č. 68/1870 ř. z. o organisaci veřejné služby zdravotní či konfesním ústavem církve řím.-kat. (zák. č. 50/1874 ř. z. o vnějších poměrech církve řím.-kat.) a komu tudíž přísluší správa tohoto hřbitova, zda politické obci či řím.-kat. faráři. Ve sporu tomto byli stranami jen řím.-kat. farář a politická obec, nikdo třetí, tedy žádná jiná církev, jmenovitě také nikoliv církev československá, která netvrdila a netvrdí, že by hřbitov v T. byl konfesním hřbitovem církve československé. Zájem, který církev československá po př. náboženské společnosti jiné na sporné otázce snad měly, je pouhým zájmem faktickým, nikoliv právem. Ale pak nemohlo rozhodnutím této otázky býti zasaženo do práv stěžující si duchovní správy církve československé.

Nebyla-li však stěžující si duchovní správa dotčena ve svých právech rozhodnutím otázky, přísluší-li správa hřbitova politické obci nebo orgánům řím.-kat. církve, a je-li nesporno, že jen správa hřbitovní případně správce hřbitova jest legitimován vyžádati si souhlas ke zřízení zvláštního oddělení pro nekatolíky, pak nemohlo ani rozhodnutím otázky, kdo jest legitimován podati žádost za udělení souhlasu ke zřízení zvláštního oddělení pro nekatolíky býti zasaženo do práv stěžující si duchovní správy církve československé.

Okolnost, že nař. rozhodnutí bylo také doručeno stěžující si duchovní správě církve československé, postavení strany ve sporu nepropůjčuje.

Tvrdí-li tedy stížnost, že stěžující si duchovní správa církve československé byla nař. rozhodnutím dotčena ve svých subj. právech, je tvrzení to bezdůvodné, a bylo proto stížnost zamítnouti pro bezdůvodnost, aniž bylo lze zabývatí se námitkami jejími.

Č. 11.068.

Církevní věci. — Řízení před nss-em (Slovensko): I. * Řecko-katolický biskup na Slov. je legitimován k podání stížnosti na nss jménem řecko-katolické církevní obce do rozhodnutí zem. úřadu o povinnosti patrona ke znovuzřízení vyhořelých patronátních budov, a to i tehdy, když v řízení před úřady správními sám se nezúčastnil. — II. Znovuzřízení zničených církevních budov patronem není pojmově neslučitelno s institutem patronátu.

(Nález ze dne 14. února 1934 č. 2982.)

Prejudikatura: ad I. srv. Boh. A 10.668/33, ad II. srov. Boh. A 10.827/33.

Věc: Řecko-katolická církevní obec v J. proti zemskému úřadu v Bratislavě o znovuzřízení patronátních budov.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Podáním ze dne 30. srpna 1928 oznámil řecko-katolický farář v J. okresnímu úřadu ve Staré Lubovni, že řecko-katolická farní budova v J. i s hospodářskými stavbami k ní patřícími dne 25. září 1927 úplně vyhořela, a že patron Alfred P. přes opětovné upomínání se stavbou nových budov dosud nezapočal a žádal proto řecko-katolický farář, aby proti patronovi bylo zakročeno, aby své patronátní povinnosti co nejdříve učinil zadost. Po konaném šetření uznal okresní úřad ve Staré Lubovni výměrem z 28. února 1931 na základě obsahu kanonické visitace řecko-katolické fary v J. z 2. září 1880 patrona Alfreda P. a spol. povinnými, aby do 6 měsíců od pravoplatnosti tohoto výměru znovu vystavěli farní budovu a stáje pro koně, skot a ovce a opravili ohradní zeď farní, v těch rozměrech, jak byly před požárem v r. 1927, vlastním nákladem, a aby dále v téže lhůtě znovu vystavěli hospodářská